

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3SŽi/16/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011201847
Dátum vydania rozhodnutia:	03.12.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1011201847.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: Ing. V. B., N., L., právne zastúpený: JUDr. Zuzana Kollárová, advokátka, Zimná 59, Spišská Nová Ves, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Námestie Ľudovíta Štúra 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 52957/V/2011-1.1.1 zo dňa 22. septembra 2011, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/225/2011-180 zo dňa 07. mája 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/225/2011-180 zo dňa 07. mája 2013 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. 52957/V/2011-1.1.1 zo dňa 22. septembra 2011 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 537,76 € a náhradu iných trov konania v sume 136 € na účet právnej zástupkyne žalobcu JUDr. Zuzana Kollárová, advokátka, Spišská Nová Ves, do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 52957/V/2011-1.1.1 zo dňa 22.09.2011, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie Krajského úradu životného prostredia v Banskej Bystrici č. 2011/00843-4 zo dňa 15.07.2011. Týmto prvostupňovým rozhodnutím nebolo čiastočne vyhovené žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií v zmysle § 14 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 211/2000 Z.z.). Žalobcovi nebolo vyhovené v tých častiach, v ktorých žiadosť smerovala k zdôvodneniu zrušenia, resp. vytvorenia zrušených funkčných miest, resp. novovytvorených funkčných miest v roku 2011 a informácie o dátume narodenia, adresy trvalého

bydliska a podpisu Ing. T. Z. v dodatku č. 1 k služobnej zmluve zo dňa 29.10.2010 a v písomnom súhlase s dočasným preložením.

Krajský súd v odôvodnení poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/190/2008 zo dňa 27.05.2009 a uviedol, že podľa obsahu slova je informáciou správa, údaj alebo poučenie, ktoré fyzická alebo právnická osoba odovzdáva inej fyzickej alebo právnickej osobe. Zo znenia zákona č. 211/2000 Z.z. však nemožno vyvodzovať, že informáciou by malo byť (štatistické) spracovanie údajov zo stoviek spisov podľa požiadaviek, resp. pokynov toho, kto o poskytnutie informácie žiada. Rovnako z neho nevyplýva povinnosť, ktorá by povinnému subjektu ukladala povinnosť získať, vyžadovať, zhromažďovať, vyhodnocovať, vyhľadávať alebo spracovávať materiály, požadované žalobcom ako žiadateľom o informáciu, ak sa v ich originálnej podobe v jeho dokumentácii nenachádzajú. Oprávnené osoby môžu požadovať len informácie o takých im neznámych skutočnostiach, ktoré má povinná osoba k dispozícii a ktoré je povinná na žiadosť poskytnúť. Žiadosť o poskytnutie informácie má za cieľ sprístupniť verejnosti jej neznáme údaje vo veciach verejných bez toho, aby sa žiadosť stala pokynom na výkon určitých činností alebo postupu povinnej osoby. Ak zákon ukladá povinným osobám povinnosť sprístupňovať všetky informácie, ktoré majú tieto k dispozícii, a contrario ich nezaväzuje vytvárať nové informácie, ktoré k dispozícii nemajú. Pokiaľ žalobca žiadal zdôvodnenie zrušenia, resp. vytvorenia funkčných miest v roku 2011 a povinná osoba žiadnymi podkladmi k uvedenej otázke nedisponovala, nebola povinná novú informáciu vytvárať.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas odvolanie, v ktorom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) zmenil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/225/2011-180 zo dňa 07.05.2013 a napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 52957/V/2011-1.1.1 zo dňa 22.09.2011 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania vo výške 810,86 €. V dôvodoch uviedol, že napadnuté rozhodnutie žalovaného sa vôbec nezaoberá žalobcovými námietkami, že požadované informácie mu neboli sprístupnené alebo sprístupnené informácie sú nepravdivé. K napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa žalobca namietal, že výrok rozsudku neobsahuje hmotnoprávny predpis, na základe ktorého bolo rozhodnuté o zamietnutí žaloby a nepriznaní trov konania žalobcovi. Namietal tiež, že predmetný rozsudok nebol podpísaný predsedníčkou senátu JUDr. Annou Peťovskou PhD., a preto nemôže vyvolať právne účinky v ňom obsiahnuté. Podľa názoru žalobcu krajský súd vychádzal z nesprávne zisteného skutkového stavu, ktorý je v rozpore s obsahom spisu a v rozpore s predloženými dôkazmi žalobcu. Žalobca poskytol v žalobe a vo vyjadrení zo dňa 09.04.2013 dostatok objektívnych dôkazov o nepravdivosti sprístupnených informácií. Žalobca nepožadoval informácie, ktoré by musela povinná osoba vytvárať a krajský súd tu len prevzal právny názor žalovaného. Povinná osoba rozhodnutím č. 2011/00843-3 zo dňa 15.07.2011 nesprístupnila žalobcovi úplné a pravdivé informácie podľa jeho žiadosti a nevydala v zákonom stanovenej lehote rozhodnutie o ich čiastočnom nesprístupnení. Prvostupňový správny orgán pri predkladaní odvolania nedodrжал 30 dňovú lehotu na predloženie odvolania odvolaciemu správnomu orgánu ustanovenú v § 57 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) a v uvedenej lehote žalobcu neupovedomil o termíne predloženia odvolania odvolaciemu orgánu. Nedodržaním lehoty na odoslanie odvolania odvolaciemu orgánu Krajský úrad životného prostredia v Banskej Bystrici spôsobil, že žalovaný nedodrжал lehotu na vybavenie odvolania a rozhodol po lehote stanovenej zákonom, konkrétne: 7 dní nedodržanie lehoty prvostupňovým správnym orgánom + 4 dni poštová preprava + 10 dní lehota vybavovania na druhostupňovom správnom orgáne = 21 dní. V zmysle zákona č. 211/2000 Z.z. žalovaný dňa 16.09.2011 vydal fiktívne rozhodnutie o žalobcovom odvolaní.

Žalobca ďalej namietal, že nadriadený Krajského úradu životného prostredia v Banskej Bystrici je Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, avšak žalobou napadnuté rozhodnutie vydal odbor komunikácie žalovaného, podpísané riaditeľkou Odboru komunikácie. Odbor komunikácie žalovaného nie je oprávnený vybavovať odvolania v zmysle zákona č. 211/2000 Z.z., podľa smernice je oprávnený len sprístupňovať informácie na základe žiadostí zaslaných priamo žalovanému.

Žalobca vytýkal žalovanému, že podľa obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovanému bol spis č. B/2011/00843 doručený žalovanému dňa 13.09.2011, pričom žalovaný rozhodol o odvolaní až o 1810 rokov, dňa 22.09.2011 vydal fiktívne rozhodnutie o žalobcovom odvolaní. Vo výroku napadnutého rozhodnutia nie je uvedený orgán štátnej správy, ktorý odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie. Namietal gramatickú osobu, v ktorej je písané napadnuté administratívne rozhodnutie, ako aj to, že vo veci rozhodol len odbor ministerstva a nie samotné Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky.

Podľa názoru žalobcu prvostupňový súd poskytol žalovanému neprimeranú právnu pomoc, keď ho vyzval, aby predložil konkrétne dôkazy, a to organizačný poriadok žalovaného, ktorým následne odôvodnil zákonnosť postupu žalovaného v rámci odvolacieho konania. Podľa názoru žalobca však ani organizačný poriadok žalovaného neoprávňuje odbor komunikácie žalovaného rozhodovať vo veciach odvolania postupom podľa zákona č. 211/2000 Z.z.

Ďalšia námietka žalobcu sa týkala nevykonania navrhnutých dôkazov na zistenie rozhodujúcich skutočností potrebných na preukázanie zákonného postupu povinnej osoby pri sprístupňovaní pravdivých informácií. Keďže sprístupnené informácie sú odlišné od informácií sprístupnených Ing. K., žalobca žiadal o vykonanie dokazovania, spočívajúceho vo vyžiadaní priebehu zamestnania súčasných zamestnancov Krajského úradu životného prostredia v Banskej Bystrici Ing. V.R. a Ing. O.I. od Sociálnej poisťovne, a.s. v termíne od 01.01.2010 do 31.12.2011 a aby súd tento priebeh zamestnania porovnal so sprístupnenými informáciami žalobcovi a Ing. K..

Prvostupňový súd sa podľa žalobu nezaoberal dôvodmi nezákonnosti napadnutých administratívnych rozhodnutí, pričom obsah žaloby nie je vyjadrením subjektívneho postoja a vlastného hodnotenia žalobcu, ale vychádza z odborných znalostí danej problematiky, ktoré boli potvrdené neskôr získanými listinnými dôkazmi. Krajský súd tak dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Žalobca, poukazujúc na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Sžo/190/2008 zo dňa 27.05.2009 uviedol, že zákon č. 211/2000 Z.z. sa vzťahuje aj na sprístupnenie informácií, ktoré povinná osoba má k dispozícii, ale je ich pred sprístupnením potrebné štatisticky spracovať. Povinná osoba ich však odmietla sprístupniť z dôvodu, že požadované informácie nemá štatisticky spracované.

Žalobca v žalobe, ako aj vo vyjadrení pred súdnym pojednávaním predložil niekoľko objektívnych dôkazov o nepravdivosti sprístupnených informácií, alebo o nesprístupnení informácií vôbec, a to služobnú zmluvu s Ing. I. W. 2011/00362-30 zo dňa 01.03.2011, podanie Krajského úradu životného prostredia v Banskej Bystrici č. 02/2012/1004-2 zo dňa 23.10.2012, podanie žalovaného č. 85/V/2013-1.1.1 zo dňa 15.02.2013 so smernicou žalovaného č. 4/2009-1.3 zo dňa 19.06.2009. Dôkazné bremeno ohľadom nesprístupnených informácií je na strane žalovaného, keďže nesprístupnenie informácií Krajským úradom životného prostredia v Banskej Bystrici je uvedené aj v jeho predkladacej správe č. 2011/00843-5 zo dňa 07.07.2011, ktorú žalobca získal od Ing. K. dňa 13.06.2013. Na základe týchto získaných informácií žalobca uviedol, že Mgr. W.F. nebol osobou oprávnenou na vydanie rozhodnutia Krajského úradu životného prostredia v Banskej Bystrici. V zmysle splnomocnenia Krajského úradu životného prostredia v Banskej Bystrici č. 2010/012 zo dňa 14.10.2010 nemohol Mgr. E. podpisovať agendu podľa zákona č. 211/2000 Z.z., keďže do ustanovenia § 4 zákona č. 525/2003 Z.z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 525/2003 Z.z.) nie je zahrnutý zákon č. 211/2000 Z.z. Žalobca predložil fotokópiu splnomocnenia č. 2010/012 zo dňa 14.10.2010.

Na záver uviedol, že jeho podané odvolanie malo byť žalovaným vybavené v lehote do 16.09.2011, keďže žalobca doručil odvolanie Krajskému úradu životného prostredia v Banskej Bystrici dňa 02.08.2011. Keďže žalovaný vybavil odvolanie až 23.09.2011, vzniklo fiktívne rozhodnutie, ktoré bolo žalobcovi doručené 18.09.2011, z toho dôvodu bolo už nezákonne vydané rozhodnutie žalovaného č.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Zotrvál na svojom vyjadrení k žalobe č. 9635/2012 zo dňa 13.02.2012 a uviedol, že Odbor komunikácie Ministerstva životného prostredia SR je v zmysle čl. 14 ods. 4 Rozhodnutia ministra životného prostredia SR zo dňa 01.11.2010 č. 32/2010-1.6 o vydaní Organizačného poriadku Ministerstva životného prostredia SR (ďalej len Organizačný poriadok) gestorom zákona č. 211/2000 Z.z. a je zároveň gestorom Smernice Ministerstva životného prostredia SR zo dňa 19.06.2009 č. 4/2009-1.3, ktorou sa vydávajú pravidlá na vykonávanie zákona č. 211/2000 Z.z. Oprávnenie riaditeľa odboru zabezpečovať v rámci svojej pôsobnosti výkon štátnej správy podľa osobitných predpisov, vrátane preskúmavania rozhodnutí krajských úradov životného prostredia a podpisovať rozhodnutia vydané v správnom konaní podľa osobitných právnych predpisov vyplýva z čl. 9 ods. 4 Organizačného poriadku písm. a/ a b/.

Podľa názoru žalovaného žalobca v súdnom konaní nepreukázal, že postupom alebo rozhodnutiami správnych orgánov bol ukrátený na svojich právach a neuviedol, akými konkrétnymi nezákonnosťami trpí rozhodnutie žalovaného. Zároveň poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 4SŽ/98-102/02 zo dňa 17.12.2002, v zmysle ktorého sa rozhodnutie nezrušuje iba preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil.

Z obsahu administratívneho spisu senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zistil, že dňa 13.06.2011 požiadal žalobca o sprístupnenie týchto informácií:

1. Aktuálny menný zoznam všetkých zamestnancov Krajského úradu životného prostredia v Banskej Bystrici (ďalej len „KÚŽP“) (štátna služba + verejná služba) v členení podľa jednotlivých pracovísk (KÚŽP, OÚŽP - sídlo, stále pracovisko) s uvedením funkcie (pracovného zaradenia) a pracovnej náplne u každého zamestnanca. Údaje zverejnené na internete sú zastarané, zmätočné a pre verejnosť zavádzajúce a nepoužiteľné.
2. Menný zoznam všetkých zamestnancov KÚŽP (štátna služba + verejná služba) v členení podľa jednotlivých pracovísk (KÚŽP, OÚŽP - sídlo, stále pracovisko) s uvedením funkcie (pracovného zaradenia) a pracovnej náplne u každého zamestnanca k termínu 31.12.2010.
3. Menný zoznam všetkých zamestnancov KÚŽP (štátna služba + verejná služba), s ktorými bol v roku 2011 ukončený pracovný pomer v členení podľa jednotlivých pracovísk (KÚŽP, OÚŽP - sídlo, stále pracovisko) s uvedením funkcie (pracovného zaradenia), pracovnej náplne a dôvodu ukončenia pracovného pomeru u každého zamestnanca.
4. Menný zoznam novoprijatých zamestnancov v roku 2011 v členení podľa jednotlivých pracovísk (KÚŽP, OÚŽP, stále pracovisko) s uvedením dátumu uzavretia zamestnaneckého pomeru, funkcie (pracovného zaradenia), pracovnej náplne a dôvodu uzavretia zamestnaneckého pomeru u každého zamestnanca.
5. Aká je organizačná štruktúra jednotlivých OÚŽP v rámci Banskobystrického kraja - uviesť osobitne organizačnú štruktúru každého OÚŽP vrátane jednotlivých úsekov štátnej správy s uvedením počtu zamestnancov na príslušnom úseku a so zdôvodnením zrušenia ponechania funkcie „vedúci odboru starostlivosti o ŽP“ na jednotlivých pracoviskách každého OÚŽP (sídlo úradu, stále pracovisko). Údaje zverejnené na internete sú zastarané, zmätočné a pre verejnosť zavádzajúce a nepoužiteľné.
6. Počet zrušených funkčných miest a počet novovytvorených funkčných miest v roku 2011 (štátna služba + verejná služba) v členení podľa jednotlivých pracovísk (KÚŽP, OÚŽP - sídlo, stále pracovisko)

s uvedením opisu príslušného funkčného miesta a zdôvodnením jeho zrušenia, resp. vytvorenia.

7. Na základe akých podkladov boli v roku 2011 rušené a vytvárané funkčné miesta na jednotlivých pracoviskách (KÚŽP, OÚŽP - sídlo, stále pracovisko)? Žiadam sprístupniť kópie týchto podkladov s uvedením ich spracovateľa.

8. Kópie sumárnych ročných výkazov o činnosti (výkon štátnej správy) za roky 2006 - 2010 v členení podľa jednotlivých rokov a jednotlivých pracovísk (KÚŽP, OÚŽP - sídlo, stále pracovisko). V prípade, že nebude možné sprístupniť kópie uvedených dokumentov, žiadam požadované údaje spracovať podľa uvedeného vzoru tabuľky.

9. Kópiu menovacieho dekrétu, ktorým bol Ing. T. Z. od 01.11.2010 vymenovaný do funkcie vedúceho odboru starostlivosti o životné prostredie spolu s kópiami všetkých predchádzajúcich dokumentov súvisiacich s týmto vymenovaním - vypísanie výberového konania, zoznam uchádzačov, uskutočnenie a priebeh výberového konania, ukončenie výberového konania, oznámenie výsledkov, atď.

Dňa 25.06.2011 doplnil žalobca svoju žiadosť o požadované náležitosti. Vzhľadom na to, že podaná žiadosť vyžadovala vyhľadávanie a zber väčšieho počtu informácií, bola lehota na vybavenie žiadosti v zmysle § 17 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z. predĺžená o osem pracovných dní. Listom č. 2011/00843-3 zo dňa 15.07.2011 boli žalobcovi sprístupnené informácie:

- aktuálny menný zoznam zamestnancov KÚŽP BB v členení podľa pracovísk s uvedením funkcie a pracovnej náplne,
- menný zoznam zamestnancov KÚŽP BB v členení podľa pracovísk s uvedením funkcie a pracovnej náplne k termínu 31.12.2011,
- menný zoznam zamestnancov KÚŽP BB, s ktorými bol v roku 2011 ukončený pracovný pomer, v členení podľa pracovísk s uvedením funkcie, pracovnej náplne a dôvodu ukončenia pracovného pomeru,
- menný zoznam novoprijatých zamestnancov v roku 2011 v členení podľa pracovísk s uvedením funkcie, pracovnej náplne a dôvodu uzavretia pracovného pomeru,
- údaje o organizačnej štruktúre jednotlivých OÚŽP vrátane jednotlivých úsekov štátnej správy s uvedením počtu zamestnancov a s odôvodnením zrušenia,
- počet zrušených funkčných miest a počet novovytvorených funkčných miest v roku 2011 v členení podľa jednotlivých pracovísk s uvedením opisu príslušného funkčného miesta a zdôvodnením jeho zrušenia,
- podklady, na základe ktorých boli v roku 2011 rušené a vytvárané funkčné miesta a kópie týchto podkladov s uvedením ich spracovateľa,
- kópie sumárnych ročných výkazov o činnosti za roky 2006-2010 v členení podľa jednotlivých rokov a jednotlivých pracovísk,
- kópiu menovacieho dekrétu, ktorým bol Ing. Z. od 01.11.2010 vymenovaný do funkcie vedúceho odboru starostlivosti o životné prostredie spolu s kópiami všetkých dokumentov súvisiacich s týmto vymenovaním.

Žalobcovi bolo oznámené, že mu nebude poskytnuté zdôvodnenie rušenia, resp. vytvorenia zrušených funkčných miest, resp. novovytvorených funkčných miest v roku 2011, požadovaného v bode 6 žiadosti. Rovnako boli vylúčené údaje majúce charakter osobných údajov v rozsahu dátum narodenia, adresa trvalého bydliska a podpis dotknutej osoby v listinách požadovaných v bode 9 žiadosti. O neposkytnutí týchto informácií bolo vydané rozhodnutie Krajského úradu životného prostredia v Banskej Bystrici č. 2011/00843-4 zo dňa 15.07.2011, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 22.07.2011. K neposkytnutiu zdôvodnenia zrušenia, resp. vytvorenia funkčných miest žalovaný uviedol, že sa na ne nevzťahuje informačná povinnosť podľa § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z., keďže povinná osoba je povinná poskytnúť len tie informácie, ktoré má k dispozícii a nemá vytvárať nové informácie či vyjadrovať názory povinnej osoby k určitej problematike. Proti prvostupňovému administratívne rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktoré bolo spolu s administratívnym spisom predložené odvolaciemu správne orgánu dňa 13.09.2011 (odôvodnenie druhostupňového administratívneho rozhodnutia obsahuje dátum 13.09.201, čo je však možné považovať za zrejmu nesprávnosť a chybu v písaní, keďže z ostatných súvislostí je zrejmé, že správny dátum mal byť 13.09.2011 - pozn. odvolacieho súdu). Ministerstvo životného prostredia SR, odbor komunikácie rozhodnutím č. 52957/V/2011-1.1.1 zo dňa 22.09.2011 zamietlo odvolanie žalobcu a prvostupňové rozhodnutie

Krajského úradu životného prostredia v Banskej Bystrici č. 2011/00843-4 zo dňa 15.07.2011 potvrdilo. Podľa § 61 ods. 1 zákona č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 543/2005 Z.z.) ak predpisy o konaní pred súdmi neustanovujú inak, prvopis rozhodnutia súdu vlastnoručne podpisuje predseda senátu, samosudca alebo súdny úradník, ktorý rozhodnutie vydal. Prvopis rozhodnutia vydaného podľa osobitného predpisu podpisuje vlastnoručne notár. Ak podľa predpisov o konaní pred súdmi podpisuje prvopis iný člen senátu alebo iný poverený sudca, uvedie sa pred podpisom zastupujúceho skratka „v zast.“, prípadne „v z.“.

Podľa § 61 ods. 2 zákona č. 543/2005 Z.z. v rovnopise rozhodnutia súdu sa na konci po pravej strane pripojí meno, priezvisko a funkcia toho, kto podľa odseku 1 podpísal prvopis, spravidla vyznačený použitím výpočtovej techniky; ak má akademický titul alebo vedeckú hodnosť, pripojí sa aj toto označenie. Na konci po ľavej strane sa pripojí doložka „Za správnosť vyhotovenia:“ spolu s menom a priezviskom asistenta spravidla vyznačená použitím výpočtovej techniky. Doložku podpíše vlastnoručne asistent, ktorý rovnopis vyhotovil.

Podľa § 250j ods. 1 O.s.p. ak súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (ďalej len „v medziach žaloby“) dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, vysloví rozsudkom, že sa žaloba zamietla.

Podľa § 250j ods. 4 O.s.p. ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené, súd uvedie vo výroku rozsudku. Na posúdenie prípustnosti odvolania je rozhodujúci výrok rozsudku. Ak súd zruší rozhodnutie správneho orgánu, lehota na rozhodnutie správneho orgánu v ďalšom konaní začne plynúť až po doručení všetkých spisov správneho orgánu pripojených k prejednávanej veci.

Podľa § 19 ods.1 zákona o slobode informácií proti rozhodnutiu povinnej osoby o odmietnutí požadovanej informácie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia alebo márneho uplynutia lehoty na rozhodnutie o žiadosti podľa § 17. Odvolanie sa podáva povinnej osobe, ktorá rozhodnutie vydala alebo mala vydať.

Podľa § 19 ods. 2 zákona o slobode informácií o odvolaní proti rozhodnutiu povinnej osoby rozhoduje nadriadený povinnej osoby, ktorá vo veci rozhodla alebo mala rozhodnúť. Ak ide o rozhodnutie obecného úradu, o odvolaní rozhoduje starosta obce (primátor). Proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy možno podať rozklad, o ktorom rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy.

Podľa § 19 ods. 3 zákona o slobode informácií odvolací orgán rozhodne o odvolaní do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou. Ak odvolací orgán v tejto lehote nerozhodne, predpokladá sa, že vydal rozhodnutie, ktorým odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil; za deň doručenia tohto rozhodnutia sa považuje druhý deň po uplynutí lehoty na vydanie rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 4 zákona o slobode informácií rozhodnutie o odmietnutí žiadosti možno preskúmať v súdnom konaní podľa osobitného zákona.

Podľa § 22 ods.1 zákona o slobode informácií ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní. /28 -zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok)/.

Podľa § 57 ods. 2 správneho poriadku ak nerozhodne správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, o odvolaní, predloží ho spolu s výsledkami doplneného konania a so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu najneskôr do 30 dní odo dňa, keď mu odvolanie došlo, a upovedomí o tom účastníka konania.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 575/2001 Z.z.) ministerstvo sa člení na sekcie a

odbory, prípadne iné organizačné útvary.

Podľa § 5 ods. 5 zákona č. 575/2001 Z.z. organizačnú štruktúru ministerstva určuje organizačný poriadok ministerstva, ktorý vydáva minister.

Podľa čl. 9 ods. 4 písm. a/, b/ Organizačného poriadku Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky riaditeľ odboru v rozsahu pôsobnosti odboru zabezpečuje

a/ výkon štátnej správy podľa osobitných predpisov, vrátane preskúmavania rozhodnutí krajských úradov životného prostredia, inšpekcie a správcu vodohospodársky významných tokov,

b/ podpisovanie rozhodnutí vydaných v správnom konaní podľa osobitných všeobecne záväzných právnych predpisov.

Podľa čl. 2 ods. 2 smernice Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky z 19.06.2009 č. 4/2009-1.3., ktorou sa vydávajú pravidlá na vykonávanie zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov na ministerstve koordinuje povinné zverejňovanie informácií a zabezpečuje vybavovanie žiadostí o informácie komunikačný odbor.

K námietke žalobcu, týkajúcej sa podpisu rozsudku predsedníčkou senátu krajského súdu, senát odvolacieho súdu poukazuje na ustanovenie § 61 zákona č. 543/2005 Z.z., z ktorého vyplýva, že len prvopis rozhodnutia vlastnoručne podpisuje predseda senátu a ďalšie rovnopisy rozhodnutia sú podpísané asistentom, ktorý zodpovedá za správnosť vyhotovenia rozhodnutia. Z ustanovenia § 250j O.s.p. vyplýva, že ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené sa uvedie do výroku rozsudku. V opačnom prípade, ak bola žaloba zamietnutá, konajúci súd nie je povinný uvádzať do výroku rozsudku ustanovenie zákona, v zmysle ktorého bola žaloba zamietnutá.

Prvostupňový súd správne uviedol, že o žalobcovom odvolaní rozhodovalo Ministerstvo životného prostredia SR, odbor komunikácie a podpísala ho riaditeľka tohto odboru, ktorá je na to oprávnená v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona č. 575/2001 Z.z. a organizačného poriadku Ministerstva životného prostredia SR. Senát odvolacieho súdu sa s týmto stotožňuje a uvádza, že napadnuté administratívne rozhodnutie obsahuje hlavičku Ministerstva životného prostredia SR, je opatrené odtlačkom pečiatky a podpisom osoby oprávnenej na vydanie takéhoto rozhodnutia, preto nie je dôvod pochybovať, že toto rozhodnutie vydal orgán na to oprávnený. Skutočnosť, že prvostupňový súd si vyžiadal od žalovaného predloženie jeho organizačného poriadku nie je možné v žiadnom prípade považovať za neprimeranú právnu pomoc. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že senát krajského súdu žalovaného žiadnym spôsobom nepoučoval, len si vyžiadal materiál, ktorý bol podľa jeho názoru pre rozhodnutie vo veci potrebný.

Základným cieľom, resp. poslaním konania v správnom súdnictve je preskúmať „zákonnosť“ rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu, ale len preskúmať „zákonnosť“ ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotno-právne a procesno-právne predpisy. Inými slovami povedané, treba vziať do úvahy, že správny súd „nie je súdom skutkovým“ ale súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy. Rozhodnutie správneho súdu je výsledkom preskúmavania zákonnosti rozhodnutia žalovaného. Správny súd nie je správnu inšinciou a nerozhoduje vo veci samej.

Poskytnutie informácií Ing. K. nie je predmetom tohto súdneho konania.

Zmyslom a účelom zákona č. 211/2000 Z.z. je poskytovanie informácií. Účelom zavedenia inštitútu fiktívneho rozhodnutia (§ 18 ods. 3 a § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z.z.) nebolo „legalizovať“ nečinnosť povinných osôb pri rozhodovaní o žiadostiach podľa tohto zákona, ale poskytnúť ochranu tomu, kto sa obrátil so žiadosťou na povinnú osobu o sprístupnenie informácií.

Pokiaľ ide o aplikáciu a vzájomný vzťah ustanovení § 57 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, ďalej len správny poriadok (v spojení s § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z.) a § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z.z. najvyšší súd v súlade s ustanovením § 250ja ods. 7 O.s.p. poukazuje na dôvody rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 04.12.2012 sp. zn. 3SŽi/19/2012, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje a ktorého text uvádza:

„...spor o zákonnosť rozhodnutia žalovaného spočíva vo výklade ustanovenia § 19 ods. 3 veta prvá zákona č. 211/2000 Z.z., a to s ohľadom na skutočnosť, že uvedené ustanovenie spája povinnosť rozhodnúť o odvolaní do 15 dní, od právnej skutočnosti, ktorá je vymedzená ako odvolanie „doručenie odvolania povinnou osobou“. Uvedené ustanovenie vychádza z doručenia odvolania povinnou osobou a nie z doručenia odvolania žiadateľom. Toto ustanovenie teda nepredpokladá situáciu, že žiadateľ podá odvolanie priamo na odvolacom orgáne. Naopak toto ustanovenie systematicky nadväzuje na subsidiárnu aplikáciu ustanovení správneho poriadku na konanie podľa zákona č. 211/2000 Z.z. Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z., ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy v správnom konaní. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že na právne situácie neupravené zákonom č. 211/2000 Z.z. sa subsidiárne aplikuje správny poriadok. Odvolacie konanie je takýmto spôsobom subsidiárne upravené v správnom poriadku. Najvyšší súd v prvom rade poukazuje na ustanovenie § 54 ods. 1 správneho poriadku, podľa ktorého odvolanie sa podáva na správnom orgáne, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. Vychádza sa tu z predpokladu, že konanie sa vedie v administratívnom spise a administratívny spis vedie a má ho k dispozícii prvostupňový orgán, preto odvolanie sa podáva na správnom orgáne prvého stupňa. V nadväznosti na podané odvolanie správny orgán má v zmysle § 57 ods. 1 správneho poriadku možnosť vybaviť vec autoremedúrou a o odvolaní sám rozhodnúť, ak odvolaniu v plnom rozsahu vyhovie. Následne, ak nezvolí tento procesný postup v zmysle ustanovenia § 57 ods. 2 správneho poriadku predloží odvolanie spolu s výsledkami doplneného konania so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu najneskôr do 30 dní odo dňa, keď odvolanie došlo a upovedomí o tom účastníka konania. V tomto kontexte najvyšší súd dospel k záveru, že ustanovenie § 19 ods. 3 prvá veta zákona č. 211/2000 Z.z. počíta s týmto procesom predkladania spisu prvostupňovým správnym orgánom, a preto sa ustanovuje 15 dňová lehota na rozhodnutie od doručenia odvolania povinnou osobou, tzn. od doručenia odvolania spolu so spisovým materiálom. Podľa názoru najvyššieho súdu zmienená subsidiárna aplikácia správneho poriadku i na konanie podľa zákona č. 211/2000 Z.z. je v súlade s princípom dobrej verejnej správy.“

Žalobca podal odvolanie voči prvostupňovému administratívne rozhodnutiu na Krajský úrad životného prostredia v Banskej Bystrici dňa 02.08.2011. Prvostupňový správny orgán, ak nerozhodol o podanom odvolaní sám, mal toto odvolanie spolu so spisovým materiálom predložiť odvolaciemu orgánu najneskôr do 02.09.2011, avšak urobil tak až 13.09.2011. Prvostupňový správny orgán nedodrжал stanovenú lehotu. Druhostupňové administratívne rozhodnutie bolo vydané až dňa 22.09.2011, a teda nebolo vydané v zákonom stanovenej lehote v zmysle § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z.z. Druhostupňové administratívne rozhodnutie malo byť podľa názoru najvyššieho súdu vydané najneskôr v lehote 15 dní, odo dňa uplynutia lehoty na predloženie spisu povinnou osobou odvolaciemu orgánu.

Fiktívne rozhodnutie v prejednávanej veci vzniklo, keďže žalovaný v zákonom stanovenej lehote rozhodnutie nevydal. Prvostupňový správny orgán mal odvolanie žalobcu spolu so spisovým materiálom predložiť najneskôr do 02.09.2011. 15-dňová lehota na vydanie druhostupňového administratívneho rozhodnutia tak uplynula dňa 17.09.2011 (sobota), čiže posledný deň na vydanie druhostupňového administratívneho rozhodnutia bol deň 19.09.2011. Žalovaný však vydal rozhodnutie č. 52957/V/2011-1.1.1 až dňa 22.09.2011, ktorým potvrdil prvostupňové administratívne rozhodnutie. Nedodržanie stanovenej 30-dňovej lehoty na predloženie spisového materiálu druhostupňovému správnomu orgánu by v celkovom počítaní lehôt nebolo nevyhnutné zohľadniť len v prípade, ak by sa toto neprejavilo v zmeškaní lehoty na vydanie druhostupňového administratívneho rozhodnutia.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zmenil a rozhodnutie žalovaného č. 52957/V/2011-1.1.1 zo dňa 22.09.2011 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p.a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Vzhľadom na zmenu rozsudku krajského súdu vo veci samej rozhodol odvolací súd o trovách celého konania vrátane konania pred krajským súdom (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p.) tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 O.s.p. Trovy konania žalobcu, ktorých náhrada bola priznaná, pozostávajú z trov právneho zastúpenia za nasledovné úkony právnej služby:

Za prevzatie zastúpenia zo dňa 16.11.2011 podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 30.06.2013 (ďalej len vyhláška č. 655/2004 Z.z.) v spojení s § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 123,50 € vo výške 1/6 výpočtového základu, ktorý v roku 2011 bol vo výške 741 € a režijný paušál 7,41 €.

Za žalobu, doručení krajskému súdu dňa 24.11.2011 vo výške 123,50 € podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v spojení s § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a režijný paušál 7,41 €.

Za písomné podanie na súd zo dňa 03.04.2013 vo výške 130,16 € podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v spojení s § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a režijný paušál 7,81 €.

Za podané odvolanie zo dňa 17.06.2013 vo výške 130,16 € podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v spojení s § 14 ods. 1 písm. e/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a režijný paušál 7,81 €.

Žalobcovi boli ešte priznané na náhradu iné trovy konania vo výške 66 €, konkrétne za zaplatený súdny poplatok za žalobu a 70 € za súdny poplatok za podané odvolanie.

Keďže z ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. a § 142 a nasl. O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. vyplýva, že žalobcovi sa môže priznať náhrada len účelne vynaložených trov, čo znamená, že aj v správnom súdnictve pri určovaní náhrady trov konania súd posudzuje účelnosť vynaložených trov a prizná náhradu výdavkov, ktoré boli potrebné na uplatnenie alebo bránenie práva. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Trovy potrebné na účelne vynaloženie alebo ochranu práva sa však nemôžu posudzovať ako celok a aj keď má účastník nárok na náhradu trov konania, pretože mal vo veci plný úspech, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne. To platí aj pre trovy právnej pomoci. Čo sa týka úkonu porada s klientom dňa 03.04.2013, senát odvolacieho súdu nepovažoval tento úkon za účelne vynaložený, keďže z obsahu spisu nevyplývala potreba ďalšej porady právneho zástupcu s klientom a ani nebolo jej uskutočnenie preukázané.

Celkom boli žalobcovi priznané na náhradu trov konania vo výške 136 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 537,76 € čo spolu predstavuje 673,76 €, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.